

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Strategia Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego i rola makroregionów w przyszłej polityce spójności

P7_TA(2010)0254

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie strategii Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego oraz roli makroregionów w przyszłej polityce spójności (2009/2230(INI))

(2011/C 351 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczący strategii Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego (COM(2009)0248) oraz towarzyszący strategii orientacyjny plan działania,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie strategii Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego przyjęte w dniu 26 października 2009 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 lipca 2008 r. w sprawie wpływu planowanej budowy tzw. gazociągu bałtyckiego łączącego Rosję i Niemcy na środowisko naturalne Morza Bałtyckiego ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie strategii dla regionu Morza Bałtyckiego w ramach wymiaru północnego ⁽²⁾,
- uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego strategii UE dla regionu morza Bałtyckiego (ECO/261) oraz w sprawie dokumentu „Współpraca makroregionalna. Rozszerzanie strategii na rzecz Morza Bałtyckiego na inne makroregiony w Europie” (ECO/251),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów „Rola władz lokalnych i regionalnych w nowej strategii na rzecz Morza Bałtyckiego” z dnia 21-22 kwietnia 2009 r.,
- uwzględniając opinię z inicjatywy własnej Komitetu Regionów „Biała Księga Komitetu Regionów w sprawie wielopoziomowego sprawowania rządów” (CdR 89/2009 wersja ostateczna),
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 E z 3.12.2009, s. 3.⁽²⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, s. 330.

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego jak również opinie Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Transportu (A7-0202/2010),
- A. mając na uwadze, że od czasu rozszerzenia Unii Europejskiej w 2004 roku Morze Bałtyckie stało się faktycznie jej morzem wewnętrznym, które łączy kraje, ale też stanowi swoiste wyzwanie, a państwa regionu Morza Bałtyckiego wykazują współzależności oraz muszą zmierzyć się z podobnymi wyzwaniami,
- B. mając na uwadze, że strategia dla regionu Morza Bałtyckiego to projekt pilotażowy poprzedzający przyszłe strategie makroregionalne, a powodzenie tej strategii może być wzorem sposobu realizacji przyszłych strategii,
- C. mając na uwadze, że idea tworzenia regionów funkcjonalnych, skupionych wokół wspólnych celów i problemów rozwojowych, może prowadzić do zwiększenia efektywności polityki regionalnej UE,
- D. mając na uwadze, że w celu podniesienia skuteczności polityki regionalnej, szczególnie w perspektywie jej reformy po roku 2013, należy poprzeć i rozwijać ideę zintegrowanego podejścia wraz z tworzeniem strategii dla makroregionów będących strategiami całej Unii Europejskiej, jednak ich wprowadzenie nie może prowadzić do renacjonalizacji polityki spójności,
- E. mając na uwadze, że Morze Bałtyckie jest nadal najbardziej zanieczyszczonym morzem Unii Europejskiej, a stan jego środowiska nie powinien pogorszyć się z powodu realizowania w samym Morzu Bałtyckim i wokół niego dużych projektów infrastrukturalnych (włączając w to kraje spoza UE),
 1. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie przez Komisję Europejską i wsparcie przez Radę Europejską strategii dla Regionu Morza Bałtyckiego, którą Parlament postulował od 2006 r.;
 2. ze szczególnym zadowoleniem przyjmuje, że strategia jest owocem szeroko zakrojonych konsultacji z zainteresowanymi podmiotami w państwach członkowskich, w tym nie tylko z władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, lecz również ze środowiskami akademickimi i biznesowymi oraz organizacjami pozarządowymi, co dowodzi, że proces konsultacji i włączenia partnerów od samego początku w prace nad strategią jest ważnym czynnikiem stanowiącym o jej powodzeniu; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w regionie forum społeczeństwa obywatelskiego, takiego jak szczyt na rzecz działań dla Morza Bałtyckiego, i wzywa do podobnych inicjatyw na rzecz przyszłych makroregionów, skupiających podmioty publiczne i prywatne, co pozwala im zaangażować się w rozwój strategii makroregionalnych;
 3. zaleca w związku z tym zwiększenie zaangażowania społeczności lokalnych poprzez tworzenie szerszych i bardziej ukierunkowanych narzędzi komunikacji i konsultacji, także przy udziale lokalnych mediów (lokalnej telewizji, radia oraz gazet w wersji drukowanej i online); wzywa Komisję do stworzenia specjalnego portalu internetowego poświęconego strategii dla Morza Bałtyckiego, który działać będzie jako forum wymiany doświadczeń w zakresie bieżących i przyszłych projektów realizowanych przez rządy centralne i lokalne, organizacje pozarządowe i inne podmioty działające w regionie Morza Bałtyckiego;
 4. z zadowoleniem przyjmuje strategię „UE 2020”, która jest spójna z celami strategii dla regionu Morza Bałtyckiego, i zauważa, że strategia „UE 2020” może posłużyć jako skuteczne ramy wdrażania i wzmocnienia strategii dla regionu Morza Bałtyckiego;
 5. uważa, że ustanowione przy okazji omawianej strategii nowe ramy współpracy oparte na zasadach zintegrowanego podejścia otwierają możliwości dla bardziej racjonalnego i efektywnego wykorzystania środków finansowych dostępnych na ochronę środowiska i rozwój regionu Morza Bałtyckiego, pochodzących zarówno z funduszy UE i zasobów krajowych, jak i z różnych instytucji finansowych;

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

6. zwraca uwagę na dysproporcje w zakresie rozwoju gospodarczego i innowacyjności, które występują w regionie Morza Bałtyckiego, oraz na konieczność zwiększenia potencjału we wszystkich dziedzinach, także wysoko rozwiniętych, gdyż mogą one pomóc w podciągnięciu regionów najmniej uprzywilejowanych; wskazuje na potrzebę wspierania nowych obszarów posiadających potencjał w zakresie rozwoju i innowacji oraz na możliwość wykorzystania wartości dodanej strategii dla Morza Bałtyckiego oraz innych przyszłych strategii makroregionalnych, aby osiągnąć nowy poziom synergii, który może zmniejszyć istniejące różnice w celu utworzenia stałego obszaru wspólnego dobrobytu o wysokim poziomie konkurencyjności, co ma zasadnicze znaczenie w sytuacji starzenia się społeczeństwa i nowych form globalizacji;
7. podkreśla, że konieczne jest szybkie i konsekwentne wdrożenie istniejących aktów prawnych UE mających na celu wzmocnienie rynku wewnętrznego, takich jak np. dyrektywa usługowa, aby zwiększyć atrakcyjność regionu Morza Bałtyckiego jako obszaru gospodarczego;
8. wzywa państwa członkowskie i regiony do wykorzystania funduszy strukturalnych dostępnych na lata 2007–2013, aby zapewnić jak najszersze poparcie dla strategii, szczególnie dla promowania tworzenia miejsc pracy i wspomagania wzrostu gospodarczego na obszarach najbardziej dotkniętych przez kryzys gospodarczy, a jednocześnie zaleca uwzględnienie zmian w programach operacyjnych w obecnym okresie programowania; podkreśla, że wykorzystanie specyficznych cech poszczególnych regionów mogłoby poskutkować dużo skuteczniejszym wykorzystaniem funduszy strukturalnych i stworzeniem wartości dodanej na poziomie regionalnym;
9. zauważa głęboki wpływ ogólnoświatowego kryzysu finansowego i gospodarczego na wszystkie kraje w regionie, a zwłaszcza na państwa bałtyckie; wzywa wszystkie zainteresowane strony do podtrzymania zaangażowania w realizację strategii dla regionu Morza Bałtyckiego mimo kryzysu;
10. uważa, że warunkiem powodzenia strategii oraz realizacji ambitnych celów kolejnych strategii makroregionalnych są wszystkie działania podejmowane w kontekście poszczególnych kierunków polityki sektorowej o wymiarze terytorialnym, w tym wspólnej polityki rolnej oraz polityki rybołówstwa, transportu, przemysłu czy badań, a także połączenie dostępnych środków przeznaczonych na wspólnie nakreślone cele na danym obszarze; w tym kontekście nalega na dokonanie przeglądu polityk pod kątem tych nowych wyzwań oraz do ustanowienia odpowiednich struktur na szczeblu UE i określenia pożądanych powiązań tych ram z istniejącymi strukturami krajowymi i lokalnymi;
11. wierzy, że terytorialny wymiar strategii przyczyni się do urzeczywistnienia koncepcji spójności terytorialnej, którą traktat lizboński stawia na równi ze spójnością gospodarczą i społeczną, i w tym duchu wzywa Komisję do aktywnego dialogu na temat roli i skuteczności polityki makroregionalnej UE po 2013 r.;
12. zachęca do opracowania konkretnych przepisów w przyszłym ogólnym rozporządzeniu w sprawie funduszy strukturalnych w oparciu o postanowienia dotyczące współpracy terytorialnej, które są jasne i uwzględniają różnice w kulturze administracyjnej oraz nie nakładają na beneficjentów dodatkowych obciążeń administracyjnych w celu wzmocnienia współpracy pomiędzy poszczególnymi krajami i regionami, jak również do opracowania kolejnych wspólnych strategii działania, które mogą podnieść atrakcyjność regionu na poziomie europejskim oraz międzynarodowym, a następnie stanowić wzór współpracy transgranicznej;
13. zwraca uwagę na fakt, że strategię dla regionu Morza Bałtyckiego należy postrzegać jako proces, w którym zasady działania i współpracy podlegają ciągłej ewolucji, co pociąga za sobą konieczność aktualizowania strategii, oraz że nadrzędnym celem jest znalezienie optymalnych mechanizmów, które można by przenieść na przyszłe strategie makroregionalne; zwraca w związku z tym uwagę na znaczenie gromadzenia, podsumowywania i promowania udanych inicjatyw i ich wyników; popiera zamiar Komisji dotyczący stworzenia bazy danych najlepszych praktyk w celu korzystania z tych praktyk przy opracowywaniu przyszłych strategii makroregionalnych;
14. wyraża przekonanie, że współpraca terytorialna rozwijana w ramach strategii dla makroregionów może znacząco przyczynić się do wzmocnienia procesu integracji poprzez większe zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w proces podejmowania decyzji i wdrażanie konkretnych działań; zalecane jest w tym kontekście wprowadzenie do strategii makroregionalnych zwłaszcza elementów społecznych, gospodarczych, kulturowych, edukacyjnych i turystycznych, a dla osiągnięcia większego zaangażowania lokalnych przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego oraz w imię pomocniczości uważa także za ważne promowanie strategii makroregionalnych poprzez tworzenie EUWT;

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

15. podkreśla wagę propagowania rozwoju w zakresie kultury, edukacji oraz badań i innowacji, a także zachęca państwa członkowskie do nawiązania ścisłej współpracy zwłaszcza w tej ostatniej dziedzinie; uznaje, że w dziedzinie edukacji współpraca z pewnością może być bardzo korzystna, ale że kompetencje powinny pozostać w gestii państw członkowskich; odnośnie do makroregionów zaleca większy nacisk na podejście strategiczne i przygotowywanie dalekosiężnych planów;

16. kierując się zasadą pomocniczości i widząc ogromny potencjał współpracy na poziomie lokalnym i regionalnym, podkreśla znaczącą wagę stworzenia efektywnej, wielopoziomowej struktury współpracy poprzez promowanie partnerstw sektorowych obejmujących regularne spotkania odnośnych decydentów politycznych, co zwiększy odpowiedzialność podzieloną między różne podmioty partnerskie przy jednoczesnym zachowaniu niezależności organizacyjnej państw członkowskich i regionów; wzywa w związku z tym do ulepszenia, rozwinięcia i wzmocnienia mechanizmów współpracy transgranicznej ustanowionych na szczeblu lokalnym i regionalnym;

17. podkreśla, że nowe „makroregionalne” ramy współpracy charakteryzuje silne podejście odgórne, zgodnie z którym państwa członkowskie odgrywają decydującą rolę w ich opracowywaniu, co tworzy nowy poziom zarządzania; w ramach tego nowego modelu współpracy należy zapewnić przekształcanie niekorzystnych warunków naturalnych będących udziałem regionów najbardziej oddalonych w zalety i nowe możliwości, a także pobudzanie rozwoju tych regionów;

18. uważa, że makroregiony łączą potencjał w zakresie optymalizacji reakcji na wyzwania pojawiające się w danym regionie z potencjałem w zakresie wykorzystywania konkretnych możliwości i zasobów każdego regionu w sposób skuteczny i efektywny;

19. wzywa Komisję Europejską do przeprowadzenia analizy pierwszych wyników i doświadczeń związanych z wdrażaniem strategii dla regionu Morza Bałtyckiego, co pomoże zdefiniować możliwe źródła i metody finansowania strategii makroregionalnych oraz wykorzystać przykład strategii jako projekt pilotażowy w innych strategiach makroregionalnych, aby wykazać ich funkcjonalność; podkreśla jednak, że rozwój makroregionów ma zasadniczo charakter uzupełniający i nie powinien mieć na celu zastąpienia finansowania przez UE poszczególnych programów lokalnych i regionalnych jako finansowania priorytetowego;

20. zwraca uwagę, że do chwili obecnej realizacja strategii dotyczącej Morza Bałtyckiego przebiega bardzo powoli; jest zdania, że środki przewidziane w budżecie na rok 2010 mogą zostać przeznaczone na przyspieszenie jej realizacji; ubolewa w związku z tym nad faktem, że środki te nie zostały jeszcze wypłacone, i przypomina Komisji o znaczeniu jak najszybszego przekazania ich do użytku zgodnie z celami strategii dla Morza Bałtyckiego;

21. z myślą o możliwych przyszłych strategiach makroregionalnych, zwraca uwagę na konieczność rozwiązania przez Komisję Europejską kwestii jej środków własnych, aby mogła przewidywać takie strategie na podstawie terytorialnej specyfiki odnośnych regionów, przedstawiając uczestniczącym państwom członkowskim nowe pomysły dotyczące istotnych dla Europy zagadnień i wspierając je w opracowywaniu strategii; wzywa Komisję Europejską do nadzorowania realizacji tych strategii poprzez pełnienie roli koordynatora, powtórne rozważenie nowych priorytetów i przeznaczanie środków zgodnie ze szczególnymi potrzebami i wymaganiami specjalistycznej wiedzy przy jednoczesnym unikaniu powielania działań;

22. w kontekście konieczności przeprowadzenia śródkresowej analizy realizacji Strategii dla Regionu Morza Bałtyckiego, wzywa Komisję Europejską do dokładnego opracowania konkretnych instrumentów i kryteriów ewaluacji projektów opartych na wskaźnikach umożliwiających porównywalność;

23. wzywa Komisję Europejską, państwa członkowskie i własnych członków do znalezienia odpowiedzi na pytania dotyczące charakteru strategii makroregionalnych i sposobu równego ich traktowania (oddzielnie czy w ramach polityki spójności), a także tego, kto i w jaki sposób ma je wdrażać oraz z jakich źródeł powinny pochodzić środki na ich finansowanie, aby nie powodować zbędnego powielania i rozdrabniania środków UE przeznaczanych na finansowanie, w szczególności w kontekście strategii „UE 2020”, przeglądu budżetu UE i przyszłej polityki spójności;

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

24. podkreśla, że europejska wartość dodana makroregionów polega na wzmocnieniu współpracy między państwami i regionami, w związku z czym programy w zakresie europejskiej współpracy terytorialnej zorientowane na współpracę transgraniczną, transnarodową i międzyregionalną stanowią ważny element wdrażania celów określonych przez makroregiony; proponuje ponadto, aby uznać strategię dla regionu Morza Bałtyckiego za strategię Unii Europejskiej zbudowaną na wielu politykach unijnych, która powinna mieć określone ramy czasowe i wyznaczone cele; ze względu na swój horyzontalny charakter strategia ta mogłaby być traktowana jako makroregionalna, a jej koordynacja powinna być związana z polityką regionalną;

25. uważa, że rozwój strategii na dużą skalę, takich jak strategie makroregionalne, przyczyni się do zmiany charakteru wdrażania polityk europejskich z lokalnego i regionalnego na bardziej globalny;

Wymiar zewnętrzny

26. wzywa do poprawy, w kontekście strategii dla regionu Morza Bałtyckiego oraz przyszłych strategii makroregionalnych, stosunków między Unią Europejską i państwami spoza UE, zwłaszcza w zakresie realizacji dużych projektów o znaczącym oddziaływaniu na środowisko naturalne; ponadto wzywa do współpracy między państwami z UE i spoza niej na rzecz wzmocnienia bezpieczeństwa w regionie oraz wspierania walki z przestępczością transgraniczną;

27. zwraca uwagę na konieczność wzmocnienia współpracy zwłaszcza między Rosją i Białorusią a krajami bałtyckimi w zakresie rozbudowy sieci energetycznych oraz intensywniejszego wykorzystania w tym celu dialogu energetycznego między UE i Rosją, co jednocześnie stworzy możliwość włączenia Rosji do strategii na rzecz Morza Bałtyckiego; oczekuje, że wszystkie podmioty położone nad Morzem Bałtyckim przystąpią do międzynarodowych umów, takich jak konwencja z Espoo oraz konwencja helsińska, będą przestrzegać wytycznych Komisji Helsińskiej (HELCOM), a także współpracować w tym zakresie;

28. wzywa Komisję do zagwarantowania skutecznej współpracy i koordynacji z Komisją Ochrony Środowiska Morskiego Bałtyku (HELCOM) i państwami członkowskimi położonymi w regionie Morza Bałtyckiego, by zapewnić jasny podział zadań i odpowiedzialności w zakresie wdrażania planu działania na rzecz Regionu Morza Bałtyckiego HELCOM 2007 oraz powyższej strategii UE i planu działania, umożliwiając stosowanie skutecznej ogólnej strategii w regionie;

29. szczególnie podkreśla status obwodu kaliningradzkiego jako enklawy otoczonej państwami członkowskimi UE; podkreśla konieczność pobudzania społecznego i gospodarczego rozwoju tego regionu, stanowiącego „bramę” lub region „pilotażowy” pozwalający na ściślejsze stosunki UE-Rosja z udziałem organizacji pozarządowych, instytucji oświatowych i kulturalnych oraz lokalnych i regionalnych władz;

30. uważa, że nowa umowa o partnerstwie i współpracy z Rosją powinna uwzględniać współpracę w regionie Morza Bałtyckiego; z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji i państw członkowskich regionu podejmowane na rzecz współpracy z Rosją w szerokim zakresie dziedzin, takich jak połączenia transportowe, turystyka, transgraniczne zagrożenia dla zdrowia, ochrona środowiska i dostosowanie do zmian klimatu, kontrole celne i graniczne, a zwłaszcza kwestie energetyczne; uważa, że wspólne obszary UE i Rosji stanowiąc będą cenne ramy w tym zakresie i wzywa Rosję do aktywnego partnerskiego udziału w tej współpracy;

31. podkreśla potrzebę zmniejszenia zależności regionu od dostaw energii z Rosji; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Komisji Europejskiej dotyczące konieczności zwiększenia liczby wzajemnych połączeń między państwami członkowskimi w regionie oraz zwiększenia dywersyfikacji dostaw energii; wzywa w tym kontekście do silniejszego wsparcia tworzenia portów LNG;

32. wierzy, że w celu osiągnięcia skutecznej ochrony środowiska i bioróżnorodności należy podpisać porozumienia z państwami nienależącymi do UE, które są częścią obszarów funkcjonalnych objętych strategiami, tak aby mogły one mieć wspólne wartości, prawa i obowiązki zawarte w odpowiednim prawodawstwie Unii Europejskiej;

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

33. jest zdania, że konieczne jest nadanie priorytetowego charakteru współpracy w dziedzinie obszaru Morza Bałtyckiego oraz że należy zajmować się nią na najwyższych szczeblach politycznych - głów państw i szefów rządów - jako że ma to decydujące znaczenie dla nadania impetu współpracy pomiędzy państwami mającymi dostęp do Morza Bałtyckiego oraz dla realizacji ambicji politycznych; w tym celu domaga się regularnych spotkań głów państw i szefów rządów regionu Morza Bałtyckiego;

Aspekty dotyczące środowiska i energetyki

34. podkreśla potrzebę przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko naturalne projektów dotyczących infrastruktury energetycznej (zarówno znajdujących się obecnie w budowie, jak i przyszłych), biorąc zwłaszcza pod uwagę konwencje międzynarodowe; wzywa Komisję Europejską do opracowania odpowiedniego planu reagowania na wypadki techniczne i inne możliwe katastrofy, z jednoczesnym uwzględnieniem sposobu radzenia sobie z tymi zdarzeniami z gospodarczego punktu widzenia; podkreśla, że takie samo podejście należy przyjąć w odniesieniu do wszelkich projektów realizowanych w przyszłości, tak aby uniknąć zagrożeń dla bezpieczeństwa krajów położonych wokół Morza Bałtyckiego uczestniczących w innych przyszłych strategiach makroregionalnych, a także zagrożeń dla środowiska naturalnego i transportu drogą morską; w imię zrównoważonego i ekologicznego rozwoju uważa za istotne wzmoczone dążenie do ochrony środowiska naturalnego we wszystkich makroregionach oraz jednakowe uwzględnianie kwestii związanych z ochroną środowiska oraz komunikacją, jak i innych;

35. podkreśla konieczność powołania obserwatora Morza Bałtyckiego do spraw środowiska naturalnego, a także utworzenia systemu wczesnego ostrzegania w razie wypadków i wystąpienia poważnego zanieczyszczenia transgranicznego oraz wspólnych sił reagowania w takich sytuacjach;

36. zwraca uwagę na strategiczne znaczenie regionu Morza Bałtyckiego dla opracowywania wspólnych projektów dotyczących infrastruktury energetycznej, które poprawiają dywersyfikację w zakresie produkcji i dostaw energii, ze szczególnym uwzględnieniem projektów dotyczących energii ze źródeł odnawialnych, takich jak farmy wiatrowe (na lądzie lub na morzu) czy elektrownie wykorzystujące energię geotermalną lub instalacje biogazowe wykorzystujące biopaliwa dostępne w regionie;

37. zwraca uwagę na dotychczasową skuteczną współpracę Rady Państw Morza Bałtyckiego i Rady Nordyckiej w dziedzinie energii i kwestii klimatycznych w ramach wymiaru północnego;

38. podkreśla, że w związku z planowanym rozwojem energetyki jądrowej w regionie Morza Bałtyckiego kraje UE muszą przestrzegać najbardziej rygorystycznych norm bezpieczeństwa i standardów środowiskowych, a Komisja Europejska musi obserwować i monitorować, czy to samo podejście jest stosowane w państwach ościennych i czy przestrzegają one postanowień konwencji międzynarodowych, w szczególności w odniesieniu do państw zamierzających budować elektrownie jądrowe w pobliżu zewnętrznych granic UE;

39. podkreśla potrzebę, aby UE oraz jej państwa członkowskie położone w regionie Morza Bałtyckiego szybko zajęły się poważnymi problemami środowiska naturalnego, wpływającymi na region, a w szczególności eutrofizacją, wpływem substancji szkodliwych składających na dnie morza oraz zagrożeniami wodnej różnorodności biologicznej, ze szczególnym uwzględnieniem populacji ryb zagrożonych wyginieciem; przypomina, że Morze Bałtyckie jest jednym z najbardziej zanieczyszczonych obszarów morskich na świecie;

40. podkreśla potrzebę wprowadzenia wspólnego dla wszystkich państw członkowskich sposobu inwentaryzacji źródeł zanieczyszczenia oraz planu ich stopniowej likwidacji;

41. z zadowoleniem przyjmuje uznanie zrównoważonego i trwałego rozwoju w dziedzinie środowiska naturalnego za podstawowy element strategii UE na rzecz regionu Morza Bałtyckiego oraz dołączonego do niej planu działania;

42. jest zdania, że jedną z największych przeszkód w realizacji celów strategii dla Morza Bałtyckiego jest brak spójności z pozostałymi dziedzinami polityki w obrębie UE, takimi jak WPR, która przyczynia się do eutrofizacji, oraz wspólna polityka rybołówstwa (WPRyb), która ustala kwoty połowowe niezrównoważone z punktu widzenia ekologii; jest zdania, że reforma WPR i WPRyb powinna być kształtowana w taki sposób, aby te dziedziny polityki przyczyniały się do osiągnięcia zrównoważonego pod względem ekologicznym obszaru Morza Bałtyckiego;

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

Aspekty dotyczące transportu i turystyki

43. podkreśla, że priorytetem jest stworzenie sprawnej i przyjaznej dla środowiska sieci transportu morskiego, lądowego i śródlądowego oraz sieci łączności (przy czym sieć morską determinuje ważną rolę odgrywaną przez transport towarów), które mogą odpowiednio szybko przewidywać obecne i przyszłe wyzwania i reagować na nie, z uwzględnieniem przepisów zawartych w zaktualizowanej wersji dokumentu dotyczącego sieci Natura 2000 i przy zwróceniu szczególnej uwagi na powiązania między regionem Morza Bałtyckiego i innych regionów europejskich poprzez Korytarz Bałtyk-Adriatyk oraz Śródkowoeuropejski Korytarz Transportowy;

44. uważa, że lepsze połączenia transportowe, wykorzystujące wszystkie środki transportu, mogą stanowić istotny wkład w rozwój silniejszej i bardziej spójnej gospodarki w regionie Morza Bałtyckiego;

45. podkreśla specyfikę sytuacji państw bałtyckich, które w znacznym stopniu są obecnie odizolowane od europejskiej sieci transportowej, oraz uważa, że przedmiotowa strategia powinna między innymi przyczynić się do rozwiązania problemu braku odpowiedniej infrastruktury i dostępności, jak również niskiej interoperacyjności poszczególnych krajowych sieci transportowych z powodu różniących się systemów technicznych i przeszkód administracyjnych, w celu utworzenia szeroko zakrojonego, multimodalnego systemu transportu w regionie Morza Bałtyckiego;

46. podkreśla znaczenie bliższej integracji regionu Morza Bałtyckiego z priorytetowymi osiami TEN-T, w szczególności jeżeli chodzi o drogi morskie (TEN-T 21), rozbudowę osi kolejowej z Berlina do wybrzeża Morza Bałtyckiego (TEN-T 1), poprawę osi kolejowych z Berlina do wybrzeża Morza Bałtyckiego w połączeniu z drogą morską na linii Rostock-Dania oraz szybsze postępy w modernizacji i użytkowaniu korytarza Rail Baltica (TEN-T 27); podkreśla również konieczność pełnej realizacji połączenia regionu Morza Bałtyckiego z innymi regionami europejskimi poprzez korytarz Bałtyk-Adriatyk;

47. podkreśla znaczenie zwiększenia możliwości transportowych regionu Morza Bałtyckiego w kierunku wschodnim, przede wszystkim w celu promowania interoperacyjności sektora transportu, zwłaszcza w odniesieniu do kolei, oraz przyspieszenia tranzytu towarów na granicy między Unią Europejską a Federacją Rosyjską;

48. uważa, że szczególny priorytet należy nadać połączeniom między portami a regionami wewnątrz kraju, w tym przy pomocy transportu śródlądowego, aby zapewnić wszystkim częściom regionu możliwość czerpania korzyści z rozwoju morskiego transportu towarowego;

49. podkreśla w związku z tym potrzebę efektywnej transgranicznej koordynacji i współpracy między kolejami, portami morskimi i śródlądowymi, terminalami położonymi w głębi lądu i logistyką w celu utworzenia bardziej zrównoważonego intermodalnego systemu transportu;

50. podkreśla znaczenie żeglugi morskiej bliskiego zasięgu na Morzu Bałtyckim oraz jej wkład w powstanie wydajnej i ekologicznej sieci transportowej; zaznacza, że konkurencyjność połączeń żeglugi morskiej bliskiego zasięgu musi być wspierana w celu zapewnienia skutecznego wykorzystania morza; uważa z tego powodu za konieczne, aby Komisja jak najszybciej, jednak nie później niż do końca 2010 r., przedstawiła Parlamentowi Europejskiemu ocenę skutków wpływu zmienionego załącznika VI do konwencji MARPOL dotyczącego ustalonych wartości granicznych zawartości siarki w paliwie używanym przez marynarkę na poziomie 0,1 % od 2015 r. na obszarach kontroli emisji tlenków siarki Morza Północnego i Bałtyckiego;

51. z zadowoleniem przyjmuje włączenie do planu działań Komisji celu, jakim jest sprawienie, aby region Morza Bałtyckiego był wzorem ekologicznego transportu morskiego i liderem w zakresie bezpieczeństwa morskiego i ochrony na morzu; uważa, że cele te mają kluczowe znaczenie dla utrzymania i zwiększenia potencjału turystycznego regionu;

52. uznaje potrzebę podjęcia konkretnych środków wspierających ten cel, w tym potrzebę odpowiedniego wykorzystania pilotów morskich oraz marynarzy z udokumentowanym doświadczeniem w najbardziej wymagających cieśninach i portach oraz stworzenia solidnych systemów finansowania działalności badawczo-rozwojowej w zakresie trwałego użytkowania statków;

Wtorek, 6 lipca 2010 r.

53. uznaje położenie geograficzne regionu Morza Bałtyckiego za wyjątkowe, umożliwiające aktywny rozwój kontaktów z państwami UE i państwami ościennymi, oraz podkreśla znaczenie turystyki dla gospodarki regionalnej i możliwości jej rozwoju; z zadowoleniem przyjmuje deklarację przyjętą na Drugim Forum Turystycznym Państw Bałtyckich, która dotyczyła wspólnych działań promocyjnych, działań na rzecz znalezienia nowych rynków międzynarodowych oraz rozwoju infrastruktury;

54. podkreśla niepowtarzalną okazję dla zrównoważonej turystyki wynikającą z atrakcyjności miast hanzeatyckich w regionie Bałtyku; wspiera ponadto promocję transgranicznej turystyki rowerowej, przynoszącej korzyści zarówno środowisku, jak i sektorowi małych i średnich przedsiębiorstw;

55. uważa, że takie obszary tematyczne jak turystyka wodna, wellness i spa, dziedzictwo kulturowe i walory krajobrazowe kryją w sobie ogromny potencjał rozwoju profilu regionu jako celu podróży turystycznych; podkreśla zatem potrzebę ochrony naturalnych obszarów przybrzeżnych, krajobrazu i dziedzictwa kulturowego jako zasobów zapewniających zrównoważoną gospodarkę w regionie Morza Bałtyckiego w przyszłości;

56. uważa, że poprawa połączeń transportowych i wyeliminowanie wąskich gardeł mają nie mniejsze znaczenie, oraz zauważa, że problemy na przejściach granicznych przy przekraczaniu wschodniej granicy UE z Federacją Rosyjską, które powodują długie kolejki ciężarówek i stanowią zagrożenie dla środowiska, harmonii społecznej, bezpieczeństwa ruchu i kierowców, mogłyby zostać rozwiązane dzięki przedmiotowej strategii w celu zapewnienia sprawnego przepływu towarów przez region Morza Bałtyckiego;

*

* *

57. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom państw członkowskich oraz rządów Federacji Rosyjskiej, Białorusi i Norwegii.

Wkład polityki regionalnej UE w walkę z kryzysem finansowym i gospodarczym, ze specjalnym odniesieniem do celu 2

P7_TA(2010)0255

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 lipca 2010 r. w sprawie wkładu polityki regionalnej UE w walkę z kryzysem finansowym i gospodarczym, ze szczególnym uwzględnieniem celu 2 (2009/2234 (INI))

(2011/C 351 E/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dokument roboczy Komisji zatytułowany „Konsultacje dotyczące przyszłej strategii UE 2020” (COM(2009)0647),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Polityka spójności: Sprawozdanie strategiczne 2010 dotyczące realizacji programów na lata 2007-2013” (COM(2010)0110),
- uwzględniając szóste sprawozdanie okresowe Komisji w dziedzinie spójności gospodarczej i społecznej (COM(2009)0295),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Realizacja europejskiego planu naprawy” (COM(2009)0114),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Polityka spójności: inwestowanie w realną gospodarkę” (COM(2008)0876),